

VOIESTE S. VEI PUTE

	CAPIT.	DIST.
PE ANU	LEI NOU 48	— 58
PE SER LUNI	" 24	— 29
PE TREI LUNI	" 12	— 15
PE LA LUNA	" 5	— 6
UNU ESEMPLARU	24 BANI	
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR.	20.	
PENTRU AUSTRIA	FIOR. 10 VAL. AUST.	

ROMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se voră arde, Rectorul respunțor Eugeniu Carada.

LUMINÉZA-TE SI VEI PI

PENTRU ABONAMENTE, ANUNȚURI ȘI RECLAME A
SE ADRESA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRATIUNEA
ZIARULUI
IN DISTRICTE LA CORRESPONDENȚI DIARIULUI ȘI
PRIN POSTA. — LA PARIS LA DARRAS-HALLEGRAN
RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.

A N U N C I U R I L E

LINIA DE 30 LITERE 40 BANI
INSERTIUNI ȘI RECLAME, LINIA 2 LEI NOU

Domnii Membri ai Comitetului Societății Transilvania sunt invitați să intrui în cadrul subsecrului Duminică 25 Februarie, la ora după amiaza-dia. La ordinea dilei mai multe afaceri importante.

Președintele Societății Transilvania
A. Papu Ilarianu.

ATENEULU ROMANU.

Duminică 25 Februarie, la 8 ore sera, d. I. Heliadu R. va ține uă conferință despre comerciul vechi și nou.

București 23 Februarie
6 Martie 1868

La 12 Ianuarii 1868, diariul Terra scria, suptu titlu „Secretul politic actual” următoarele linie.

„Mulți emisari ruși, între cari se găseseră omenei însemnat, ne facu onoreea a ne vizita suptu diferite preteste.

„Acesta arme, pentru a trece din Rusia în Serbia, au trebuit să străbate negreșit teritoriul nostru să căsește nu să putut face de cătă cu consumul ministerului.

„Diarul Nord-Est întrăbă acum cum este cu putință ca guvernul de la București să nu scie că lăsă cu arme a trece Prutul, au făcut de puse la cutare și cutare proprietar, apoi transportate, unele la Ismail, altele la Brăila, altele la Călărași, trecând prin capitala României?

„Cum a făcut polizia română spre a nu sci că de două se să trei lunii, săptu optu oficiari superiori ruși, locuiau în București suptu nume schimbate, și făcea uă escusiuni la Dunăre?”

Dovile de trădare, pe care se rechină se și de la Terra, spre a face aceste denunțări Europei sunt: 1. „Uă remășită care datează din timpul ocupării ruse, și care în zadar se totu reclamase pînă în dilele acestea, acum s'a oferit cu cea mai curătă grăsită. 2. Totu uă asemenea priimire grăbită s'a făcut guvernul în cestiuarea postelor, s. c. l.”

Totu în No. de la 12 Ianuarii, și totu în acelui articol, diariul Terra, dice: „Se dice că rezultatul va fi conchista Transilvaniei.”

In No. de la 23 Ianuarii dice:

„Am anunțat că s'a încredințat uă misiune d-lor Ion Cantacuzino și P. S. părantele Melhise dec, pentru St. Petersburg. Publicul este fagrijat. Sa disu, și noi chiar am disu, că guvernul urmează uă politică rusă, și fă-care dă cătă unu faptu nuoū confirmă bănuielile noastre.”

Diarul La France de la 25 Februarie dice:

„A ocupat multu spiritele trămitere la Petersburg de către guvernul român a d-lui Cantacuzino, însarcinat cu uă misiune. Uă epistolă ce prumim de la București desemnă unu caracter din cele mai grave acestei misiuni. D. Cantacuzino ar fi însarcinat a solicita adesiunea cabinetului rusu la proiectul dă proclama independența absolută a României.”

Diarul Nord-Est, publică la rîndul său uă corespondință în care se spune că misiunea d-lui Cantacuzino ar fi a dobândi protecționarea Rusiei la planul ce are guvernul Principatelor dă anesa Transilvania, Banatul și Bucovina; Rusia i-a făgăduită a da la rîndul iei Besarabia. Totu a

prodru următoarele cuvinte că dice căr si traduse din Romanul. „Rusia a luat în mână caușa naționalităților să dreptă.”

Acusarea este gravă. În timpu de 20 de ani, furăm acușă că voim unirea acestor doue Principate, libertatea, Domnul ereditar, scl. Acum acușările se complica, însă nu este unu singur omu în România care se nu scie că tōt a ceste sunt cele mai patente calomnie; care se nu scie că nu este unu singur omu, nici chiar la redacția Terrei, a Presei — să celorulalte diarie vechi cari urmează politica diariului Terra, precum și celor 8, 9 diarie nuoū cari sunt pe totu septembra cătă unul, mai cu séma în România de peste Milcov, și din cari mai tōt sunt anonime, — care se nu scie dicem, și în modul celu mai positiv, că tōt a ceste sunt neadeveruri. Nu este unu omu care se nu scie că celu pucinu D. Cantacuzino, bărbatul stimatul de toți, sămicu intimul celor de la Presa și Terra, ar putea primi uă misiune care ar aduce vătamare națiunii sele. Pentru ce dar tōt aceste diarie a scrisul cele dăntăi, aceste patente neadeveruri și daci, prin diarie, prin corespondență și prin traduceri falșe a celor scrise în Romanul, său respandită în totă Europa aceste acușările? Pentru ce unele din aceste acușările au fost aduse și la tribuna Adunării ca se pătă apoi se trăca în afară cu mai multă putere?

Sensemămăncă și cele cenepe din nuoū mai dăntăi a se vorbi aci, spre a trece apoi în unele diarie din terra, de unde se transmită la cele din afară spre a reveni la tribuna Adunării prin vocea unu deputatū ore care, și astă-fel se se pătă serie din nuoū la foile străine că faptul este adeverat de vreme ce s'a rostită dupe tribuna Adunării și că majoritatea Camerei a sugrumată cuvîntul oratorelui, căci se cutremură de adeveru, mai cu séma căndu elu este susținută de d-nii Carp și Cătă Niculescu. Intre nouile sciri, ce suntu măncă în dăntăia fase, adică în cea verbale, se facem adi cunoșcutu cele următoare:

„D-ni Ion Brăianu, C. A. Rosetti, căpitanu Pilat și Mehedințeu, au formău uă companie ca se iea moșie în arăndă de la ministeriul de finanțe, remăindu ca celu din urmă se le specule și sempără profitul cu cei trei dăntăi. Acești trei ansa mai dibaci așa înșelatul pe Mehedințeu și lău luat căscigul prin anticipare, cea-a ce așa făcutu pe D. Mehedințeu a da demisiunea sea din Cameră, ca se nu mai alătă a face cu asemenea amăgori.

Totu în asemenea casuri a fostu uă mare certă între dd. Ion Brăianu și C. A. Rosetti, și astă-felu acușările nu numai că să ruptu vechia loru amică daru măncă nici că mai vorbescu amăndou. Daci, și din alte asemenea cause Ministrul actual voru demisiona și cei de la Presa voru fi chiamați a forma nouu Cabinet.

Se nensemămăncă următorul apel, publicat adi, încadrat cu negru, în limba franceze și română, în diariul Echo Danubien.

„APEL CATRA ISRAELITII DIN ROMANIA. Avându în vedere scărboșele persecuții, de căr israelitii suntu acușu victimi în România, noi și

rugăm cu multă stăruință a nu celebra aniversariul căderii vechiului Hainanu (serbarea de Crăciun, Purim) care trebuie se aibă locu. Dumineca viitoră în 25 Februarie s. v. După părerea noastră celebrarea a cestei vesele serbatore trebuie se fă amănată pînă ce va place bunul. Dumnele de a converti la nisice simțiminte mai bune pe Hamani modern, Ion Brăianu și Comp., apăsătorul cei mai crudă și rafinată cari așa făcutu se curgă multe la-

mări repetim că suntem gata a ne uni cu dumnilor spre a cere de la amicul nostru se demisionez!

Totu ce le cerem suntu numai doue lucruri. Anteiu, se iea netedă și curată respunderea. Alu douilea

se se mărginescă în lupta din întru.

Se lovescă, și se lovescă pe guvernul

ori cătă de tare voră voi, cu arme leale

de se pote, de nu fă și cu armele d-lui

Cătă Niculescu său ale d-lui Car

melin de la Echo Danubien, daru

se n'amestece pe străinu, se nu lo-

văscă în cele mai mari interese ale

terei numai pentru setea ce a dă-

lovi cătă-va ómeni. Onore ce ne

facu prin asemenea atacuri, atătu de

neadeverate cătă suntu și invieru-

nate este pîr mare pentru noj daru,

pe calea pe care mergă, reul ce

facu națiunii române este mare căci

este în tōt moșurile periculosu.

Adunarea Naționale a lucrat adi

in secțiuni și în comitatele delega-

tilor.

Măne sedință publică. La ordinea

dilei pensiună și naturalisări.

„Sedință e ridicată. Președintele nu mai

e fotoliu nici în sală. Deputații din drăpa-

si din centrul se colo înctă de la locurile

lor. Cei din stânga suntu în băngile lăru,

in picioare, protestându.

„Numai e Președinte, strigă d. Pelle-

tan. Se numimă noi unul.

„Voi vorbi la procesul verbalu alu

sedinței viitoră, dice d. Guérout.

„D. Havin e totu la tribuna, de unde d.

Glaize-Bezois ilă angajă a se cobor, pe cindu

d. Jules Simon i face semnă se stea.

„Unii mi dicu se mă cobor, alii se

stau la tribună, ce trebuie ore se facu? în-

trăbă d. Havin care nu sa mai aflu în a-

semenea furtună.

„Sedință e ridicată, i se dice din drăpa.

„Se decide a se da josu. Unii deputații ilă

interpelu. Ei suntu formați in grupă in cen-

trul hemisfierului. D. marchis d'Andelarre

pretinde că președintele era în dreptul său.

„Suntu astă-dă două-geci de ani de

cindu d. Sauzett, sa sustrasu de la funcțiu-

ne sale strigă din nou d. Pelletan.

„Cu tōt acestea, in tribune, o mulțime

compactă stă în picioare, întrebându-se

dă cădă sedință sa sfîrșită său nu. In dată se

dă ordinu de ale evacua. Publicul se re-

trage incetă, cu ciudă, și superat. Intră-

cestu momentu doue trei strigări se audu

in dintruna din tribunele nalte;

„Trăiască stânga!

„Unu deputatul din drăpa se întorce.

„Multumim! respunde elu. Ne facu prea multă onore.

„Atunci, d. Jules Favre, se secolă după

banga sa, linisită ca totu drauna.

„Tristu Incru, i dice unul din cole-

giu sei.

„Astea suntu găminii, respune elu.

„De uă dată lumina lustrului începe a scă-

dea repede. In sală totu se discută. Pe urmă

întunecul succedă acele lumine slabe. Se

aude unu strigă de surprisă și sala se go-

lesce in dată.

„Deputații se respindesă in culore. In sala

conferințelor stă mulți de vorbă. Se con-

sultă regulamentul. In sala pașilor Perduș (Pas-Perdus), e puțină lume. Totu publicul

sa scosu afară și usile său inchisă. Postul

de onore care părasesc palatul de ordi-

pitaliștilor români. Acumă ce parte revine capitalurilor engleze în aceste împrumuturi, ale căror obligații se află pe totă piata Europei și ale României nu sună. Totu ce putem să spunem este că acea parte nu poate fi de miliile de lire sterling, ci cel mult de cinci-va de milii.

Era, deci publicistul pune în linie de contur și podurile de feru și construcția unei drăgușuri de feru la Giurgiu, acei bani nu pot fi priviți ca unu împrumut, ci ca uă afacere industrială. Mai este de observat că acele construcții se facă cea mai mare parte, nu cu capitaluri străine, ci cu anuitățile ce plătesc statul român. și deci guvernul este îngagiată a continua mai mulți ani cu plata anuităților, nu putem fi acuzați noi de mancanțe capitaluri străine, ci numai că în aceste operații am fosti prea naivi.

Se mai adaugă în acel articol, că guvernul român ar fi în ajunul său face unu împrumut în Anglia. Capitalurile străine pot fi liniste, căci decă România ar avea nevoie dinu împrumut, negreșită că nu să aducă la acele capitaluri cari i-a impus condiții de peste 16 la sută, cănd capitalurile indigene nu ceră de la tesauroare publică mai multă de 8 la sută. Din norocirea insă statului român, chiar pentru trebuințele străordinare are resurse străordinare ale sale proprii și prin urmare de locu nevoie să alegă la unu împrumut nici afară nici în interior. (Comunicatul Monitorului).

ISTORIA TOLERANTEI RELIGIOSE IN ROMÂNIA

JUDAISMULU LA ROMÂNIA

§ 2.

JUDAISMULU SPANIOLU.

Spania a fostu alternativamente paradisul și infernul nemului evreescu. Sub dominația Arabilor în provinciile meridionale ale peninsulei pireneice, Israelitii sunt bucurăti, într-un interval de cinci secole secol, de uă putere politică atât de înținsă, precum și avuseseră, pote, nici chiar strămoșii lor din Palestina sub sceptrul lui David și al lui Salomon; de aci însă, îndată după cădere califaturilor mauresce de la Toledo, de la Cordova și de la Saragossa sub loviturile creștinilor, totu urgia cerului, prin organul regelui Ferdinand poreclit celu catolic și alu ministrului său, teribilul cardinal Ximenes, se lăsa cu atâtă violență asupra elementului israelit, în cătu numai în anul 1492 optu sute mil de Evrei au fostu siși a părăsi încăntările regiunii ale Esperidelor, căutându refugiu în alte țări mai puțini fanatici, afară de vîru patru-decă de milii, remă în Spania cu condiția de a îmbrățișa lumină Evangeliului. 2)

Respingi succesiivmente din Franța, din Italia, din Germania, din ciburile cele ilustre ale civilizației occidentale, Evreii spanioli au aflată uă primire cordială, într-o țară creștine, numai pe două țăruri forte depărtate unul de altul, pe litoratul Niderlandelor și pe măriile Dunării, adeca la acele două popoare, ale căroru toleranță religioasă, emanată dintr-un decretu providențial, nu să desmință nici uă dată în cursu de evenimente; căci în adevăr, unde ore se adăpostea huguenotii după revocarea edictului de Nantes și Voltaire căndu premedita vre-unu nou fulgeru contra bigotismului, dacă nu totu în flegmaticea Olandă? Iar în privința Românilor, o probează totalitatea studiului nostru de față.

Afara de unu gradu de onestitate, Franții se desobescu de călătă Jidov într-o dosă mai mică de fanatismu, finindu-se nici cu preferință de legea lui Moyse propriu-dină, adeca de învățătura vechiului Testamentu, decătă de ciudatele comentarii ale Talmudului. Dovăda cea mai positivă în acătă privință este, că tocmai din sinul Evreilor spanioli din Tera Românescă a existat una singură sectă israelită, care formeză uă doctrină intermediară între moaismu și creștinismu, ba ană se poate spune că se împacă mai lesne cu Evangeliul decătă cu Biblia.

Iacobu Iosifu Frank, său mai bine

Muntenia a fostu în Oriente principalul adăpostu alu Evreilor spanioli, unde el erau nevoiți să se opri cu voe său sără voe, ne mai putându trece înainte spre nord, fiindu-ctocmai atunci torturile cele oribile să așteptau în selbateca Ungaria. 1)

Unu israelită yenețianu, rabinul Lattes, 2) posedă în limbă ebraică unu preiosu manuscris despre istoria Evreilor spanioli din imperiul Otomanu, compusu în anul 1523 pe insula Candia de către unu Elias Capsali. Această operă ar putea, negreșită, se arunce uă mare lumină asupra destinelor judaismului în Tera Românescă în secolul XV și XVI. Ceea ce vomu spune însă de uă canu dată noă din partene, chiaru mai nainte de a cunoaște cătu și de puținu manuscrisul în cestiu, este profunda convicție, că elu aru veni și confirmă în modulul celu mai strălucită facultă tolerantă religioasă, ce a gustat-o totu dăuna în Muntenia acea specie de Jidov, pe care străbunii nostri, în considerația venirii lor din Occidente și a usului tradițional alu limbii spaniole, să distingea de totu celu-lăsă israelită prin epitetul de „franciș.” 1)

Ne va adjunge a constata aci numai atâtă, că pe la 1573, sub vodă Alesandru Mircea, unu Evreu spaniolu, sără a se boteza și sără așa schimbă măcaru numele, Sainu fiul Iosifu, cunoscându bine limba slavonă, reușită a se redica pînă la treptă de unul dintre secretarii domnesci 3); cea-a ce, de sigură, nu se va găsi nicăieri în istoria Franciei sau Angliei, unde Jidovii erau atunci legalmente considerați ca nesudebitoce necuvintătoare: „comme les animaux.” 4)

Din Tera Românescă Franții se respindări cu timpul de ncolo de Milcovă, de unde însă scia se respingă totu-dă-una, prin uă concurență comercială fraudulosă, dacă nu chiaru prin calomniă, rivalitatea Evreilor poloni, despre cari va fi locul și răndul de a vorbi mai la vale. Colonelul rusescu Andrieu Meier, carele visitase România pe la 1790, după ce dice că cările bisericilor spanioli din Iași suntu scrise în limba spaniolă cu litere ebraice, mai adauge apoi: „Dupa opinionea tuturor, acesti Jidovii sunt mai onesti decătă acei din Polonia.” 5) Astădi nu există în totă Moldova uă singură Ereyă spaniolă, deși nu i-a gonită de acolo neterioritate religioasă a Românilor, ci numai și numai persecuția mercantilă din partea israelitilor leșesci.

Afara de unu gradu de onestitate, Franții se desobescu de călătă Jidov într-o dosă mai mică de fanatismu, finindu-se nici cu preferință de legea lui Moyse propriu-dină, adeca de învățătura vechiului Testamentu, decătă de ciudatele comentarii ale Talmudului. Dovăda cea mai positivă în acătă privință este, că tocmai din sinul Evreilor spanioli din Tera Românescă a existat una singură sectă israelită, care formeză uă doctrină intermediară între moaismu și creștinismu, ba ană se poate spune că se împacă mai lesne cu Evangeliul decătă cu Biblia.

Iacobu Iosifu Frank, său mai bine

licendu Franțul, se născu în Tera Românescă pe la 1728. Fără a îmbrățișa în totul perceptele creștinismului și sără a respinge érashi în totul tradiționile mosaic, elu făcu însă unu mare pasă înainte, recunoscându divinitatea lui Crist. „Moise

„și Evangeliul sunt învățătorii nostri,” — dicea elu, — éru Talmudul trebue respinsu, de vreme ce coprinde „în sine blasphemur contra lui Dumnezeu.” Isbutindu a căstiga uă semă de ucenici și setosi de a respăndi ideilele săle într-unu cercu mai întinsu decumă era pe atunci mica comunitate israelită spaniolă din Muntenia, acestu Luther alu judaismului să transportă pe la 1750 în Polonia, ice era în toți timpi ca unu imensu oceanu de ovreime. Astădată însă Franțul nostru uă păști reu. Calomniatul de către talmudisti, elu fusese întemeiatu și apoi fortat a fugi în Germania, unde muri la Offenbach în ducatul de Hessen-Darmstadt, lăsându interesantele săle secrete semi-creștine numele de „franțiș.” 1)

Grăbiți de a adjunge cătu mai curându la concluziune, ne vomu opri aci în privința judaismului spaniolu, multămându-ne de a fi probat cu istoria în mănu, cumea a cel, ce exercitaseră în contra uă netoleranță religioasă, așa făstă, ca se uă dicem că mai suntu ană și astă-dă, numai doră Jidovii din Polonia, frași al loru de sânge și co-religionari de credință, împrotiva cărora plângerile Franților ar trebui se fiu mai-mai totu atâtă de amare ca și ale noastre proprii....

B. P. H. jdeu.

D-le Redactore alu diariulu ROMANULU.

In numele binului publicu, care îlă apără cu atâta zel, viu acumă a vă anunță, că noi locuitorii strădei Berzii, ce anu avutu norocirea a avé casele noastre în vale de la Spitalul Militar, suntemu înundăți, apă nău intrat în case, atele său surpatu, totu comunicătua este intreruptă, și acestu reu provine din astuparea unui canalu prin care se scurgă apale de pe strade. Această astupare sa operată în primăvara trecută fără a se considera protestările noastre ce amu făcutu atunci, prevedându rezultă, și fără a se lăsa altă mesuri pentru apărarea noastră.

Amu reclamat la onor. Municipalitate și la d-nu Ministru, daru nici onor. Părini ai orașului, nici Ministeriul nu luată mesuri energice, ci nu mai se vejură ordine și contrăordine; eră noi suferim acumă de apă, și în urmă de aerul infectat ce are se benteu totu suburbia.

Nu ne remane acumă de cătu a alergă la puternicul concursu alu d-vostre, alu o-piniunei publice și în urmă la Dumnezeu.

Vă rugăm d-le Redactore, se luă parte slabitoru și a multor săraci cari își pierdă casele, sanetatea, pote și viață, și se veniu în ajutorul nostru.

Primiș, etc. I. Riga.
București 22. Februarie 1868.

SCOLELE POPORARIE

SCOALELE POPORARIE SATESCI IN DANEMARCA.

(A vedă No. de eră.)

Conformu dispozițiunelor generale, relative la scolele poporarie danese, și în specialu la principiul, că nici unu Danesu se nu remăna fără instrucție, scola sătescă nu este mai departe de fiecare copilu de cătu $\frac{1}{4}$ de milă. 2) Indată ce se observă, ca în timpu de unu anu numerul copiilor trece peste 100, atunci direcția județenă ie mesuri, de a se construi uă altă scolă, său de a se construi în același localu casă separată, cu profesorele ei a parte. În locurile însă, unde numerul locuitorilor nu este satisfăcătoru spre a întreține uă

1) Vezi disertația lui Czacki despre Evreii polonești, în Dzieła, t. 3, Poznań 1845, p. 191, nota 235; și Peter Beer, Histoire des sectes religieuses des Juifs; Brunn, 1823.

2) Mila danesă egală cu uă postă română.

școlă cu profesorele și cheltuiilele ei speciale, comunele suntu cu toțe aceste obligate de a construi scolă, și profesorele vine din altă comună spre a înveța pe copii. Pentru aceasta în asemenea comune instrucția devine sucesivă (Omgangs-skolehold) și profesorele învăță pe copii intruă și intruă comună, iar în cea următoare în alta, dar nici uă dată a este sucesiune nu poate se se facă după trei dile de absență de la uă scolă; adică unu profesor nici într-unu casă nu poate se țină mai multă, de trei scole de felul acesta. La una din aceste scole, după cumă se va vedea mai jos, își are și profesorele casa sa de locuință; iar căndu face lecții la scolele fără de stabilitate pentru profesore, elu își are ospitalitatea pre la locuitor.

Construcția casei pentru scolă și profesorele respectivu este executată după unu scutul planu. Avându în vedere condițiile de igienă, scolele danese sătescă au intindere de 240 picioare catrate și uă lățime de 8 fute și suntu precedate de uă anti-cameră, măre ca uă $\frac{1}{10}$ parte din mărimea casei de scolă. Pe lățimea fără de stabilitate pentru profesore, elu își are ospitalitatea pre la locuitor.

Scolele poporarie danese urmăresc unu scopu mai multă teoreticu, și de acea-a și instrucția acestor scole este mai multă formală. Profesoarele în scolele sătescă învăță pe copii lectura și scrierea mecanică, pe langă aceste le mă comunică și noțiuni elementare despre natură, istoria și geografia patriei. Pe alcătua copii se deprindă a lectoru nu numai cărți imprimate, daru și manuscrise, și uădată cu principiile religiunii creștine, ei învăță și musica, și cu preferință pe acea biserică. Amu arătată mai susu, că prin dispozițiunile regale funcția de dascălu a bisericei este alipită către cea de învățător, și de acea-a muzica eclesiastică se

învăță de copii însuși în biserică supu manducerea învățătorului și totu uădată a dascălului bisericiei. Cătu însă privescem metodă propunere obiectelor de studiu în scolele poporarie este de observat, că scolele poporarie danese cedescă în multă celor germane, și profesorii scolelor danese, avându de manuale cările autorizate de ministeriu, ei învăță pe copii cunoștințele, prescrise de program, în modu catecheticu, și nelăsându pe copii a recita materiale de studiu, îl facă și le împrije prin dese de conborbiri a supra loru. Astă-felu se întâmplă cu instrucția, căndu ea este mănușă numai de profesori și de la învățători.

De la 1856 său înființat pe lățimea unele scole sătescă danese și căte uă scolă reală, unde copii scolelor sătescă, după terminarea cursului obligatoriu, continuă instrucția loru mai departe. În aceste scole, copii de capacitate învăță, pe lățime cu cunoștințele scolii sătescă, și caligrafia, desenul, gimnastică în nisice margini mai întinse și alte cunoștințe, privitoare pe viață casnică. Aceste scole se întrețin totu din cutiile scolare și la casă de neajunsu se ajută din casa comună a scolelor.

Scolele poporarie, avându în vedere, că copii suntu toți și de săteni și că ei potu aduce unu mare folosu de la etatea de 10 ani casei păriniilor loru, mai avându în vedere și acea-a, că același învățătorii sătescă pentru copile este și învățătorii sătescă pentru copile și a distribuitu timpul de prelegeri astă-felu, în cătu suntu satisfăcute de uădată ambele condiții. Orele de prelegeri în luniile de iarnă suntu 5 și în cele de vară, de la 1 Martie pînă la finele lui Octombrie suntu 6, afară de orele pentru gimnastică. În aceste ore de prelegeri este în continuu ocupată numai profesorele, eră copii se succedă. În unele scole profesorele sacrifică unele dile a sefișe pentru instrucția copiilor, eră cele lățimi învățătoriului în orele de dimineață ocupă la studiu pe copii, eră în cele după amiazi pe copile. Astă-felu, că o giuematate de septembrie învățătoriului se orupă cu copiii, eră cea-laltă cu copile. Pe lățime aceste trebuă și adauge și acea-a, că primăvara

programul seminariilor, dupe care se formează toți învățătorii sătescă a scolelor poporarie danese, conține doar scriere de obiecte. Unele din aceste obiecte suntu obligatorie și necesarie pentru fără care seminarii, căndu elu voiesce a depune esameni; cele lățimi însă suntu facultative și nu obligatorie. Între obiectele din programul seminariilor, ce au caracterul de obligatorie suntu: 1, Catichismul și pînă la unu gradu ore care cunoșterea biblică; 2, limba și gramică danesă; 3, Matematică elementară și calculul practic; 4, Pedagogia; 5, Geografie și istoria universală pe scurtă; 6, Geografie și istoria danesă mai detaliată; 7, Gimnastică; 8, Cântările bisericesci; 9, Muzica și cântarea din vioră și organu. Studiile ne obligatorie pentru seminarii suntu: 1, Etica și istoria naturală cu aplicații la viață casnică și meserie danese; 2, Desemnul și 3, în unele seminarii limba germană.

Pentru ca elevii seminariilor să bine realizea scopul, pentru care aici, și pentru ca seminarii să se poată prinde înca din scolă, atâtă propria obiectelor, cătu și în partea pedago-

pe timpul aratului copii au vacanțe de la 2-3 septembrie; totu astă-felu și pe timpul stringerii productelor lomna, copii suntu liberi de la 3-4 septembrie. Copii din anul de pe urmă a studiului loru în totă luna lui Iunie și parte din Iulie, nu mergă la scolă, de cătă căte doile dile, în septembrie.

Invățătoriul sătescă prim unele comune, mai are ancă uă ocupație adițională, care constă în a repezi pe copii și copile, și a termina acumă cursul obligatoriu. În timpul de iarnă, căndu omenei suntu liberi de totă ocupație agricolă, învățătoriul în fiu care dă diminiță pentru copii și după nămădă pentru copile, face căte uă oră de lecție, căndu copii, ce au suportat nămădă confirmării, facă și repetiții asupra tutoriilor materielor, trecute în scolă. Trebuie însă să marturisim, că lecționi de felul acesta există foarte puține, din cauza că invățătorii suntu prea ocupați cu lecționile obligatorie și claru nici suntu salariați pentru acela.

Relativ la scolele danese populare trebuie a mai observa și acea-a, că învățătorii sătescă suntu obligați prin statutul loru, de a se întâlni în dilele de serbatori și a fi în conferințe pedagogice, unde fiu care invățătorii își comunică observațiile sale asupra diferitelor puncte din instrucția populară. Aceste observații bine specificate și espuse întrunii modu dupe putință măsărcă, se publică întruă foia județeană, și totu ele servescă de basă la diferențele sisteme de reformare a scolelor.

Din cele vorbite despre scolele sătescă danese vedem, că aceste scole sună responde în totă unghirea Danemarcei, că invățătorii loru suntu și dascălu bișericilor, că scolele poporarie au de scopu instruirea și nu educarea poporului și că programele

cu copii, de acasă pe lângă săcă-care seminariu există că ușă scolă populară de Stat, unde elevii anului de pe urmă a seminarilor supt manuducerea unui profesor facă aplicaționi practice.

Dupe terminarea cursului de trei ani a săcă-carui seminarist urmăză esamenul definitiv care dă fiu-cărui seminarist unu atestat cu una din notele: cu distincție capabil, forte capabil, capabil și necapabil. Cele două note dăntăciu și prescriu seminaristului dreptul la profesorat; era cele de pe urmă, nu facu numai adjuncți, și anume în casul anteriu pentru două ani, și în alii douilea pentru patru. După imbinarea unuia din aceste doue termene, adjuncți capătă unu certificat de la consiliul profesoral sătesc, care îl constată activitatea și meritul lui de învățătură. Acestă certificat este indreptat direcției județene cu ușă suplică din partea adjuncțului, care apoi își mișocesce de la ministerul dreptului de învățător definițiv. Totu în atestatul din seminariu se menționă și acea-a, dacă seminaristul pote și îl dascălu de biserică, precum și organist; și acelaia mai prescrie unu drept, relativ la biserică, și îi mădaoga și mișlocele de întreținere.

Primirea în seminariu se face dupe unu esamen și în acestu esamen suntu admisibili toți tinerii, că au ușă etate numai mică de 18 ani și nu mai mare de 23 și în aceste scole se dă preferință copiilor de săteni. Seminariele în Danemarca nu suntu unicile surse pentru învățătorii sătesc; din contra aici, unde de la învățătoriul sătesc nu se cere educație poporului, ci instruirea lui, este admisă să care tânăr, și numai esamenul de seminarist este condiționata nedispensabile pentru învățătoriul sătesc. În 1857 s-au luat ușă dispozițione nouă pentru esuminarea tinerilor neseminarist, aspiranți la postul de învățător sătesc. Am spus, că în Danemarca suntu numai 5 seminaristi, și prin urmare aspiranții la a depune esamenul seminarial erau din necesă obligație de a cheltui, ducându-se pă la locurile seminarilor, ca se depună esamenul. Ministerul, ca se facilose depunerea acelor esamne, și se vină în ajutorul celor lipsiți, și regulat, ca la unu scurtă timp se se constituie, despre funcționarea cărora ministerul publică prin foile oficiale.

Spesele, din care se întrețin seminariile danese, suntu pe de ușă parte procentele capitalului, destinat pentru întreținerea săcă-carui seminarist încă de la fondarea lui, era pe de alta, plata anuală de căte 10 taleri, luată de la să care elevă ai seminarului, precum și căte 5 taleri, impușă să caruțenăr, ce voiesce a depune esamenul seminarial. Pe lângă aceste trebue a mai adăoga, că guvernul pentru întreținerea seminarilor, pe lângă fondul să caruțenăr, mai face din economiile bugetarie agitătoare spre suplinirea neajunsurilor. Suma, ce guvernul danesu cheltuieste cu întreținerea tuturor seminarilor, nu trece peste 70 mil de taleri, și numărul de mijlocu a seminaristori nu se turcă peste 250; asceni elevi se întrețin cu cheltuiala propriă, și numai că seraci primesc mici ajutări din sumele seminariale.

In să care seminarist nu suntu mai multă de 4 sau 5 profesori, cari suntu totu de una dintre studenții facultății de literă, și din acelaia celu mai în etate este și inspecțorele scolei. Salariul profesorilor este egal cu salariul profesorilor adjuncți din scolele secundare, și anume 600 de taleri pe anu pentru 30 ore de ocupare pe septembra.

Acestu salariu se măresce la să care trei ani cu căte 100 de taleri păndu ajunge la 1000. Dacă însă inspecțore este și păstor, atunci elu, pe lângă renumerația păstorului, primește unu adaus de 400—600 de taleri, și în casu de necesă și se acordă și unu adjuncți pentru obligaționile numai ecclastică care se numește capelan și primește unu renumerația de 400 taleri.

Din cele espuse vedem că, „seminariile danese au de scopu mai multă de a instrui pe seminaristi, de cătu de a formă, și acela este esprințată prin programul seminarial și esternatul elevilor; și totu formaționu seminaristilor pentru funcționarea de profesore sătesc constă numai într-unu simplu exercițiu, făcut de seminaristi în scola sătiască, alipită pe lângă să care seminarist. Pe lângă aceste trebue a mai adăoga, că în decomună instrucționea seminarială, se astă suptu administratiunea protestante.”

Eca și datele, de care dispunem, relativ la scolele populare danese. Si din cele espuse, nuoi vedem, că instrucționea populară în Danemarca are de scopu de a nu priva de bine-facerile iei pe nici unu individual, se cauță prin diferele mijloace de a respăndi instrucționea populară printre totu clasa-societății. Aici e de observat și acea-a că instrucționea populară danese are unu caracter pre oficial și totu acea-a, ce osișă în respectul instrucționei popularie, datorește silințelor și măsurilor guvernului. Pe lângă aceste scole populare în Danemarca de și așa ajunsu a respăndi instrucționea prin popor, nu pot se dică, că ele său implituit totu datoria loru, și se potu asemăna în acela privire cu scole de asemenea națură din Germania. Nuoi am dișu că scolele populare prin instrucționea trebuie se aducă pe popor, și scolele daneze, instruindul numai, nu au realizat încă tendințele pedagogice de astă-dă și nici nu ajunsu în pozițion, de a se pute asemăna cu acele state, unde acestu idealu a pedagogiei moderne se realiză.

I. G. Enăcianu.

PARTEA COMUNALE.

CONSILIUL MUNICIPAL DIN BUCUREȘTI

ȘEDINȚA VI.

Mercu 7 Februarie, séra, 1868.

Prezenți:

D. C. Panajotu, primarul,
— C. Lapati, consilieru-ajutoru,
— V. Hernia, idem,
— P. Buescu, idem,
— N. Manolescu, idem,
— Anton Stoianovici, consilieru,
— B. Protopopescu, idem,
— T. Mehedințianu, idem,
— N. Pancu, idem,
— I. Matinovici, idem,
— Absenți:
D. Gr. Serrurie, consilieru-ajutoru,
— G. Petrescu, idem,
— Gr. Lahovari, consilieru,
— D. Culoglu, idem,
— Dr. Iatropulu, idem,
— Eug. Carada, cu motiv.

Sedinta se deschide la 8 ore séra.

D. primarul anunță că la ordinea dilei, că cestii mai urgini, suntu mai multe reclamaționi primite la primăria în privința listelor electorale pentru corporile legislative pe anul curent 1868.

Consiliul esamină aceste reclamaționi și ie asupră-le decisiunile următoare:

D. Ioan D. Constantinescu, în urma cererii ce i sa facă după reclamaționea sa de mai nainte, probându că are censul cerut de lege spre a figura într-o alegători din colegiul 3-lea, se inscrie în acestu colegiu, în coloarea negră, suburbia Oborului-Vechiului.

D. Petre Voinescu, domiciliat în suburbia Crezzulescu coloarea roșie, în urma cererii ce i sa facă ușă asemenea, probându prișnirea diplonii tele, că este licențiat în drept, se inscrie în colegiul 3-lea ca profesionu liberal, conformu alineatului din urmă alu articlului 5 din legea electorală.

D. Ghigă Nițulescu din suburbia Barbăsă-nușo, coloarea albastră, după cererea ce i sa facă în urma reclamaționii săle, probându că este contribuabil, se inscrie în colegiul 4-lea.

D. Ioan Andrei din suburbia st. Ioanușo, coloarea roșie, se inscrie asemenea.

D. Othon I. Corneli din suburbia Serban-Vodă, coloarea roșie, asemenea.

D. Ionita Ienicescu, din suburbia Amza, coloarea Galbenă, se inscrie în colegiul 4-lea.

D. Ioniță Ienicescu, din suburbia Amza, coloarea Galbenă se inscrie în colegiul 4-lea, unde, după contribuționea ce plătesce, se cuvine a figura. În cătu privesce inscrierea sa și în lista alegătorilor consiliului communal, se i se arete 1, că neavându censul cerut de lege, nu pot fi inscriși în acea listă;

D. Andrei Popescu din suburbia Gorgani, coloarea Galbenă, probându că este contribuabil alu Statulni, se inscrie în colegiul 3-lea după a sa cerere.

D. Andrei Popescu din suburbia Gorgani, coloarea Galbenă, probându că este contribuabil alu Statulni, se inscrie în colegiul 3-lea, pentru Adunare și alii 2-lea pentru Senat, se inscrie și 2-lea pentru Senat, se inscrie în

listele acestor colegie, suburbia Precupejii-nouoi, coloarea Galbenă, stergându-se din colegiul alii 4-lea.

D. Dimitrie Popescu din suburbia st. Vișariu coloarea Galbenă se scote din lista colegiului alii 4-lea, unde figură cu numele de Matache Popescu, și se inscrie în colegiul alii 2-lea pentru Adunare și alii 2-lea pentru Senat, după dreptul ce este probat că are.

D. Dimitrie Popp din suburbia st. Nicolae din Șelari, probându că are censul cerut de lege spre a face parte din colegiul 2-lea pentru Adunare și 2-lea pentru Senat, se inscrie în lista așteptu colegie.

D. Apostol Chijescu din suburbia St. Vișariu, se inscrie în colegiul 4-lea.

D. Z. Dumitrescu din suburbia Popa-Divășu coloarea Galbenă, probându că are censul cerut de lege spre a figura în colegiul 2-lea pentru Adunare și 2-lea pentru Senat, se inscrie în liste așteptu colegie.

D. Niță Sachelarie din suburbia Sărbiu, probându asemenea, se inscrie în aceleasi liste.

D. Nicolae Lupu din suburbia Popa-Chițu se inscrie în colegiul 4-lea.

D. Ilariu G. Ladianu din suburbia biserică-Domnei, se inscrie ibidem.

D. G. A. Burelli, arhitectu și profesore la scola de bele-arti, se inscrie în colegiul alii 3-lea suburbia Pitari-Mosu, conformu alineatului din urmă alu articolului 5 din legea electorală.

D. G. Niculescu din suburbia Icoana, se inscrie în colegiul 3-lea unde a probat că are dreptul a vota.

DD. Dim. N. Germani și Menelas N. Germani, după a d-lorū cerere, se stergă din liste așteptu colegiilor 1 ale acestu judecății, fiindu că au cerut și se inscriști în judecății Buzău.

D. Michailu Pascaly, artistu dramaticu, din suburbia Biserica-Domnei, se inscrie în lista colegiului 3-lea ca profesionu liberal.

D. Simeon Brătășeanu din suburbia Popa-Rusu, coloarea Galbenă, probându cu diploma de licențiat în drept că are profesionu liberală, se inscrie în colegiul 3-lea.

D. Alecu Botcanu din suburbia Biserica-Albă, avându censul cerut de lege spre a figura în colegiul 3-lea, se inscrie în așteptu colegiu.

D. I. G. Valentineanu se trece din coloarea Albastră în cea de Roșu, suburbia Crețulescu, totu în lista colegiului 3-lea după cerere, fiindu că și-a schimbatu domiciliul.

Prestoul Al. Brătășeanu, ca profesor se inscrie în colegiul 3-lea, sub. St. Georgevechiu, col. Roșia.

D. Dim. Bîlcescu din suburbia Batiștei se inscrie și în lista colegiului 2-lea pentru Senat.

D. Constantin Cost. Lecca din suburbia Amza, coloarea galbenă, probându că este contraiabilu, se inscrie în colegiul alii 4-lea.

D. colonelu Dimitrie Niculescu, din suburbia s-ta Catherina, coloarea Albastră, se inscrie între eligibili la Senat, ca colonelu de trei ani, după cumu a probat.

D. D. Laurianu, fiul, se inscrie în lista colegiului alii 3-lea, suburbia Lucaci, ca profesor, conformu alineatului din urmă alu articlului 5 din lege.

D. Tomi Dănilă din suburbia Michai-Vodă, probându că are censul cerut de lege spre a face parte din colegiul alii 2-lea pentru Adunare și alii 2-lea pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. maioru Alexandru Budășeanu, probându cu unu certificatul alu ministerului lucrărilor publice că este ingineru, se inscrie în colegiul alii 3-lea ca profesionu liberală, suburbia Manea-Brutaru, coloarea Verde.

D. Lazaru Sabachi se va invita a veni se probeze că este pămenteanu și că are censul cerut de lege spre a face parte din colegiul alii 2-lea pentru Adunare și pentru senatori, în ale căroru liste a cerut a fi inscris.

D. Alexandru I. Stănescu din suburbia Armeni, coloarea Galbenă, probându că are censul cerut de lege spre a face parte din colegiile electorale pentru deputați și pentru senatori, în ale căroru liste a cerut a fi inscris.

D. Eugeniu Topoleanu, din suburbia Popa-Herța, coloarea Rosă, ca pensionar se inscrie în colegiul 3-lea.

D. C. Ionescu din sub. St. Spiridon, coloarea Albastră, se inscrie în colegiul III, unde a probat că are dreptul a vota.

D. Lazaru Sabachi se va invita a veni se probeze că este pămenteanu și că are censul cerut de lege spre a face parte din colegiul alii 2-lea pentru Adunare și pentru senatori, în ale căroru liste a cerut a fi inscris.

D. George A. Janini din suburbia Armeani, coloarea Galbenă, probându că este contribuabil alu Statulni, se inscrie în colegiul 4-lea după a sa cerere.

D. Andrei Popescu din suburbia Gorgani, coloarea Galbenă, probându că este contribuabil alu Statulni, se inscrie și în lista așteptu colegie.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

D. Gr. C. Suțu, avându venitul cerut de lege spre a face parte și din colegiul 1 pentru Senat, se inscrie și în acestu colegiu.

